

365

שריבי אור

פרשת

שלה לך

תשפ"ד

מזכה הארץ
מאד מאד

מֵאֲמָרִים

מאמר

בס"ד לש"מ

סנהדרין קב.

שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה עִם אַחֲתָהּ הַשִּׁילּוֹנִי

1 נְשֵׂאֲמָרוּ חֲדוּשִׁים שְׁלֹא שְׁמַעְתָּן אֲזַן מֵעוֹלָם

2 וְהָיוּ נִקְיִים מִכָּל רֶבֶב כִּמּוֹ שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה שֶׁל כֹּלָה

3 וְהֵם לְבָדָם בְּשֻׁדָה שְׁכָל חֲכָמֵי הַדּוֹר דּוֹמִים לְפָנֶיהֶם כְּעֹשְׂבֵי שֻׁדָה

4 נְשֵׁכָל טַעְמֵי תוֹרָה מְגוּלִים לְפָנֶיהֶם כְּעֹשְׂבֵי שֻׁדָה

ה' אָמַר לְמַלְאָכִים בּוֹא נִקַּח אוֹתוֹ עֲבָשׂוּי שֶׁהוּא טָהוֹר וְנָךְ לְפָנָי שֶׁתִּשְׁחַק הִירָאת שְׁמִים שְׁלוֹ אֲמָרוּ הַמַּלְאָכִים חֵם וְשִׁלּוֹם לְהִיפֹךְ נִתֵּן לוֹ לְגָדוֹל וְיִהְיֶה יוֹתֵר צַדִּיק

אָבֵל ה' צַדִּיק וְהַכֹּל הִתְהַפֵּךְ מֵהִיפֹךְ אֶל הִיפֹךְ

וְלֹא יָכוֹל לַעֲמוֹד בְּנִסְיוֹן הַקְּנָאָה שְׁרַחֲבָעִם יֹשֵׁב בְּעִזָּרָה וְהוּא יַעֲמוֹד וְעֹשֶׂה שְׁנֵי עֲגָלִים אֶחָד בְּדָן וְאֶחָד בְּבֵית אֵל וְנִדְחָ מִחַיֵּי הָעוֹלָם הִבָּא לְעוֹלָמֵי עַד

וְלִכְּנֵה ה' לֹקַח מִדֵּי פַעַם בַּחֲוָרִים צְעִירִים כְּשֶׁהֵם בְּשֵׂיא פְּרִיחָתָן
 אוֹמֵר הַזֹּהָר כְּמוֹ שׁוֹשְׁנִים שֵׁישׁ לְלוֹקֵטָן לִפְנֵי שֵׁיבְלוֹ וַיִּכְמְשׁוּ
 וְלִכְּנֵה גַם בְּשׂוֹאָה וְגַם עֲכָשְׁיוֹ אָנוּ רוֹאִים אִיךָ ה' לֹקַח אֶת
 הַבַּחֲוָרִים וְהַבַּחֲוָרוֹת הַכִּי צְדִיקִים כְּשֶׁהֵם בְּשֵׂיא פְּרִיחָתָם לִפְנֵי
 שֵׁיבְאֵי־שׁ רִיחָם וְלֹא יוֹכְלוּ לְעֵמוֹד בְּגַסְיוֹנוֹת הַמְתַקְשִׁים עֲלֵינוּ
 בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּפָרֵט לְנוֹכַח הַמְכַשְׁוִרִים הַחֲדָשִׁים הַמְכַשְׁוִלִים
 אֶת כָּל הַצְּבוּר הַדְּתִי וְהַחֲרָדִי בַעֲבִירוֹת נוֹרְאוֹת.

בזכות רבינו הקדוש והנזרא

י"ז סיון תשפ"ד

תפילה למחנה

רבונו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, וזנו בנות "שובו בנים", שיהיה מחנה זה מחנה של התעוררות בתשובה אמיתית, ומחנה של התעלות רוחנית, לקראת השלמות הנכספת שזכו לה האמהות הקדושות שרה רבקה רחל ולאה ודבורה ויעל שהכניעו את סיסרא וכל חילותיו וכל מרכבותיו. כי אנו נמצאות כעת בחודש סיון היא חודש מתן תורה, ושנופה גם אנחנו על ידי מחנה קודש קודשים זה לקבל מחדש את התורה הקדושה, וכמו שמשנה רבינו קרא יום קודם למתן תורה את כל אמותינו הקדושות והטהורות ונלה להן את כל עשרת הדברות יום קודם, ועל כל דברה ודברה אמרו 'כן' הם ועופריהן, וכל גופן נהפך לגוף של פלורסנט מאיר בשמש, כמו שכתוב שעקב רגלם של אדם ותיה האיר יותר מהשמש וכאור שבעת הימים; כן גם אנחנו נוזפה בזכות מחנה קודש קודשים זה להאיר באור שבעת הימים. וכמו שאסתר המלכה זכתה בחודש זה ככ"ג בו לבטל את כל הגזרות הנזרות של המן ואחשורוש על ידי תפלותיה הנזרות ובכיותיה האין סופיות ונפילתה לקרקע לרגלי אחשורוש; כן גם אנחנו בנות "שובו בנים", שנופה על ידי מחנה קודש קודשים זה לבטל את כל הגזרות הנזרות שיש כעת על עם ישראל, ויפסקו כל התריגות הנזרות, וכל החטופים יחזרו הביתה בריאים ושלמים, כהרף עין, בזכות תפלותינו שנערוך אותן במחנה קודש קודשים זה.

שיעורים

שיעור יום שני בו אייר תשפ"ד לאנש מקרית ספר חניכי הישיבות המשך משבוע שעבר

יש ארץ האש אחרי זה בא ארץ הקרח, אם אתם רוצים לנסוע לארץ הקרח קודם תיסעו לארץ האש, אחרי שתהיו באש [לה] תאכלו להיות קרח, לבטל את התאוות, קודם צריך להיות אש להבה לה' יתברך.

אחרי ארץ האש זה שעה במטוס [לאנטרקטיקה], באוניה זה שלושה ימים, במטוס זה שעה אחת, נתן ברקמן עשה את כל הטיול, הגיע לארץ האש, הוא ראה שם כמה ביטניקים, הוא יוצא בשדה התעופה שם בארץ האש אין לו אגורה בכיס, אין לו כלום, הוא לוקח אווירון לארץ האש, הוא מגיע יוצא משדה התעופה הוא רואה שלושה ביטניקים עם שערות ארוכות, אומרים לו אתה יהודי אתה מישראל? כן, אז מה אתה צריך? תגיד לנו, אין לו,

אז מדברים עכשיו שנחשון הולך עם משה רבנו, זה לא בסדר, (אני לא יודע איפה הוא למד...) הוא לא נתן למשה רבינו לכתוב [עליו 'נשיא'], משה רבנו כותב נשיא לבני ראובן אליצור בן שדאור, נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי, נשיא לבני גד אליסף בן דעואל, נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד, נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור, נשיא לבני בנימין אבידן, שהוא מתאבד, קפץ לים, אבידן בן

קוראים נשא, נשיאים, קראנו נשיאים בא' ניסן, קראנו נשיאים בחנוכה, עכשיו מתחיל עוד שבועיים. (אני לא יודע מי עשה את התקנה, הבג"ץ, לקרוא את הנשיאים, זה הבג"ץ אמר לקרוא את זה...) עוד שבועיים קוראים, עכשיו זה נשא ואחרי זה בהעלותך, יומיים אחרי שבועות, שבועות זה יום רביעי, חמישי ששי, כבר במוצאי שבת עושים בהעלותך במוצאי שבת זה עוד יומיים מוצאי שבת.

עכשיו זה המולד 1:04 ותשע חלקים, יום ששי בלילה, עכשיו החברה הלכו ברגל לשכם, הלכו ברגל, לא היה חיילים, לא

גדעוני, נשיא לבני שבט דן אחיעזר בן עמישדי, נשיא לבני אשר - אחרי זה בא אשר אחירע בן עינן, אחרון אחרון זה נפתלי, נשיא לבני נפתלי פגיעאל בן עוכרן, לכל אחד כתוב נשיא.

בא נחשון [ואמר:] אני לא רוצה נשיא, מה? איזה פריבילגיה, איזה גאווה זאת, מה אתה מיוחד? מה מגיע לך? בשביל מה? [אבל נחשון אומר:] אתה לא תכתוב נשיא! משה מתווכח איתו, נחשון אומר: אתה לא תכתוב נשיא! בשום אופן לא! עוד שבועיים קוראים נשא, אני לא יודע מה הסדר אצלכם בבית, פה עוד שבועיים כבר

היה שום דבר, כל התקשורת משתגעת מזה, מה זה כאן, זה עיר של ערבים, איך נכסים לוקחים להם את העיר שלהם, אנחנו הלכנו לשכם כל יום, שאתה היית עוד ילד בן עשר, כל יום הלכנו לשם, עד תשמ"ט כל יום הלכנו, גמרנו ותיקין, הלכנו לרחוב ז'בוטינסקי, עלינו על אוטו לכפר סבא, הלכנו לקלקיליה, והיינו בבנימין הצדיק שעה שלמה, עושים שעה התבודדות, ואחרי זה אומרים תיקון הכללי פעמיים שלוש, ואחרי זה בחזרה עוד פעם, אותו דבר [אולי הכוונה שבחזור גם עשה שעה התבודדות פעמיים שלוש תיקון הכללי בבנימין הצדיק], ואחרי זה הולכים עד קלקיליה, זה גם עיר של ערבים, אני לא יודע איך מותר ללכת לשם, נכנסו לקלקיליה ושם עלינו על מונית של שבע, היום יש כבר מוניות של ארבע, פעם היה שבע, שהיינו ילדים שהתחתנו עוד היה שבע, אבל אחרי זה רק היה של ארבע, הם רצו להרוויח עוד קצת כסף הנהגים, כי יש להם ארבע, זה

הם מרוויחים שתי נסיעות [אם הם מכניסים בצפיפות 7 בפנים], פתאום בא מישהו עם שבע אנשים הם צריכים שתי מוניות, אז היה הכל שבע, אז הם החליפו את זה, איזה חמש שנים אחרי החתונה החליפו את זה לארבע, אבל לערבים היה שבע, ואתה יושב [במונית עם 7 ערבים מקלקיליה לשכם] עם חמסניקים, והכל, אתה רואה את הרציחה עליהם בעיניים, אתה נוסע בקסבה, אתה נכנס לקסבה, שותה כוס קפה, נח קצת, מזמין קצת חומוס, קצת משהו... ומהקסבה הולך ברגל, 45 דקות בדיוק מהקסבה [לציון יוסף הצדיק], וככה כל יום 4-5 שנים, כל יום, קבוע. [נראה שמורינו הרב פונה לבנו ר' נחמן:] אתה היית בתורת אמת, והילדות...

בחיים לא הרמתי ילד, בחיים! אני לא יודע מה זה להרים ילד, ואנשים מרימים את הילדים, בחיים לא החזקתי ילד על הידיים, בחיים לא נתתי נשיקה לילד, אני רואה כולם פה מחזיקים את הילדים על הידיים,

עכשיו [בערב ראש חודש סיון] תפילת השל"ה הקדוש בטבריה, כולם נוסעים, יהיה שם עשר אלף איש, עכשיו כולם יסעו לטבריה, ערב ראש חודש, ועוד 30 יום נוסעים עוד פעם לשכם [ביום לידת יוסף הצדיק], אמרתי עכשיו שידחו את זה, כי זה מוצאי שבת שידחו את זה ליום ראשון, כמה יסעו כבר במוצאי שבת, וגם לא יודעים בדיוק אם [לידת יוסף] זה א' תמוז¹ או ב' תמוז, לא יודעים

זה מטמטם את הילד, הוא יהיה מפגר, הרב'ה אומר אסור להחזיק ילד על הידיים, אסור ללטף אותו, אסור זהו... [אם מלטפים ומרימים] עושים אותו נכה, עושים אותו תלתי, הילד רוצה להתפתח לבד, לא צריך לתת לו שום נשיקות, צריכים רק לשיר איתו את כל הזמירות, והכל, [לשיר] תמיד את כל הזמירות, זה מה שמחזיק את הילדים.

מראי מקומות והערות

נולד ט' אלול ומת בן מאה עשרים וחמש שנים, נפתלי נולד ה' בתשרי ומת בן מאה שלושים ושלוש שנה, גד נולד י' במרחשון ומת בן מאה עשרים וחמש שנה, אשר נולד כ' בשבט ומת בן מאה עשרים ושלוש שנים, יששכר נולד י' באב ומת בן מאה עשרים ושנים שנה, זבולון נולד ז' בתשרי ומת בן מאה ארבע עשרה שנה, יוסף נולד אחד

¹ רבנו בחיי על שמות פרק א פסוק וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא. ראובן נולד ב"ד בכסלו ומת בן מאה עשרים וחמש שנים, שמעון נולד בכ"א טבת ומת בן מאה עשרים שנים, לוי נולד ב"ו בניסן ומת בן מאה שלושים ושבע שנים, יהודה נולד בט"ו בסיון ומת בן מאה תשע עשרה שנים, דן

בדיוק, כי רחל נפקדה בראש השנה, אז לא יודעים אם זה ראש השנה או יום אחרי זה [נראה שהכוונה שלא יודעים את זה יום א' בראש השנה או יום ב' בראש השנה], אז מראש השנה זה תשע חודשים, אז אם רחל נפקדה בראש השנה [יוסף נולד בא' או ב' תמוז].

לתשליך, אז אפשר לפקוד את כל העקרות, וה' פקד את שרה, אז נפקדה רחל, מגיע ראש השנה עוד שלושה חודשים אנחנו כבר בסיון, נשאר תמוז אב אלול, שלושה חודשים זה כבר ראש השנה, 90 יום זה ראש השנה, אפשר לפקוד את כולם, כל אחד יכול לקבל עשרה ילדים, עשרה ילדות, אז בעזרת ה' משש ילדים נהיה 70, 70 נפש

ועכשיו אנחנו מדברים על רות, (שרות אומרת לנעמי) [צ"ל: שנעמי אומרת לרות:] איפה היית? [ענתה רות:] הייתי אצל בעז ועם הנערים אשר לו, היא אומרת אל תגידי נערים, תגידי נערות, אז מי ששם לב זה לא מובן, מה צריכים ללמד את רות איך לדבר? מה להגיד?.

[ומתרגם:] הזהר אומר נערים זה הכרובים³, היא אומרת אני

וגם (רבקה) [רחל] וגם שרה בראש השנה וגם חנה², מדרש הגדול כותב שגם חנה, בגמרא כתוב רק רחל שרה ורבקה אבל כולם נפקדו בראש השנה, ראש השנה זה הזמן שכולם נפקדים, לכן כתוב וה' פקד את שרה, ר' נתן אומר עכשיו [בראש השנה] אפשר לפקוד את כל העקרות, אם אדם [בראש השנה] קורא, בקריאת התורה הוא מקשיב, הוא מתפלל עד ארבע אחה"צ, אחרי זה אוכלים סעודה, אחרי זה הולכים

מראי מקומות והערות

בתשרי נולדו אבות בתשרי מתו אבות בפסח נולד יצחק בראש השנה נפקדה שרה רחל וזנה בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין:

³ זהר חדש רות עם תרגום

גם פי אָמַר אֱלֹהֵי עַם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִדְבְּקֵינוּ. דְּהָא תִּיאַוּבְתָּא דִּילָהּ לְאַתְדַּבְּקָא תְּמִיד עִם

בתמוז ומת בן מאה ועשר שנה, בנימין נולד י"א במרחשוון ומת בן מאה ותשע שנה, באדר ובאייר לא נולדו נשתיירו לאפרים ולמנשה, מצאתי במדרש תדשא:

² ראש השנה י, ע"ב

תניא רבי אליעזר אומר בתשרי נברא העולם

רצתה לבנות את בית המקדש,
רות רוצה להתגייר.

כתוב אצל רחב "תקנת חוט
השני" (יהושע ב, יח) ואחרי זה
המילה חוט לא כתובה רק
"תקנת השני" (יהושע ב, כא), היא
הורידה אותם בחבל אדום, ולכן
ירמיה [העלו אותו מהבור בחבל], אבל
הילקוט שמעוני אומר⁴ אם היא

רוצה, בעז הבטיח להראות לי
את הכרובים, אני רוצה לראות
את הכרובים, כתוב המלאך
הגואל אותי מכל רע הוא יברך
את הנערים ויקרא בהם שמי ושם
אבותי אברהם ויצחק, אומרים
את זה שלוש פעמים, הנערים
אומר הזהר זה הכרובים, זה
מלאך מט"ט וסנד"ל, שרות

מראי מקומות והערות

הנערים, אליו ברובין קדישין, דכל תיאובתא
דילה בהו. מלה דא ברזא קדישא איהו.
[גם פי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין
(שם). שהרי תשוקתה להדבק תמיד עם
הנערים, אלו הפרובים הקדושים, שכל
תשוקתה בהם. הדבר הזה הוא בסוד קדוש].
ואי תימא, מלה כדיבא אמרת, והא איהו
אמר וכה תדבקין עם נערותי, ולא אמר עם
הנערים. אלא שמה דאיקרי כה, לא איהו
אלא פד אתקנת על תרין פרובים, לקבלא
ברכאן ברזא דכ"ה אתנון דיחודא, דאינון
(דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.
הא חמש ועשרים אתנון דיחודא, בתקונא
דפרובים, דכיון דאתקנת בהו, כדיון אתקרי
כ"ה, וכדיון אמר וכ"ה תדבקין. ועם כל דא,
עם נערותי. דכולא אצטרפה, דלא לשבקא לון
דיכרין וינקבין.

[וגם לא תעבורי מזה. רבי יבא סבא אמר פה,
מלמד שהראה לה פרובים. ויש בספרו של
אדם, שאף על גב שנחבר בית המקדש, שלא
תזוז מפרוב אחד לעולמים. כמו זה, זהו שקתוב
(רות ב) וגם לא תעבורי מזה, לא תזוזי מאחד
מהם לעולמים].

⁴ ילקוט שמעוני ירמיהו לח רמז שכו

"וישמע עבד מלה הכושית". הוא היה
מארבעה בני אדם שנקראו פושים, צפורה
וישראל ושואל ועבד מלה הכושית, ולמה
נקרא שמו כושית אלא כלשם שהכושית נכר
בעורו כה היה נכר בפלמין של צדקיהו
במעשיו הטובים (פנתוב ברמז קנ"ז). בא אצל

[ואם תאמר, דבר פוזב אמרת, והרי הוא אמר
וכה תדבקין עם נערותי, ולא אמר עם הנערים?
אלא השם שנקרא פה, אינו אלא לשמתקרב
(כשמתקנת) על שני הפרובים, לקבל ברכות
בסוד של עשרים וחמש אותיות היחיד, שהו
(דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. הרי

לקשור את החבל מתחת לבית השחי, ומושכים אותו למעלה, זה יסורי תופת, אז כל תנועה שאדם עושה זה לכל הדורות, כבר עבר אלף שנה 800 שנה עבר, מרחב עד ירמיה זה 800 שנה, זה 440 ו101, 850 שנה

הייתה מורידה אותם בסולם, אז גם את ירמיה היו מעלים בסולם מהבור, כי ירמיה הוא מהנכדים של רחב⁵, אבל כיון שהיא הורידה אותם בחבל אז גם אותו בחבל, ו[לעלות מבור עם] חבל זה עינויים נוראים, הוא צריך

מראי מקומות והערות

ויעלו את ירמיהו מן הבור וישב בתצר המצודה. שים נא בלואי הסחכות אמר ירמיה הלואי היה לי חדא סולם, אמר לו הקדוש ברוך הוא: סולם אתה מוכש מה זמנתה [רחב] "נתורדם בתבל" אף אתה כן "וימשכו את ירמיהו בתבל":

⁵ מגילה יד:

שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב, ואלו הן: נריה, ברוך, ושריה, מחסיה, ירמיה, חלקיה, חנמאל, ושלום. רבי יהודה אומר: אף חולדה הנביאה מבני בניה של רחב היתה. כתיב הכא בן תקוה וכתוב התם את תקות חוט השני!

צדקתה ואמר לו הוי יודע שאם מת ירמיהו בתוך הבור נתנה העיר ביד השונא, אמר לו צדקתה קח אתה שלשים אנשים והעלה את ירמיהו מן הבור, ראה כמה קשה מפת הרעב שלשים בני אדם העלוהו בקושי, נכנס עבד מלך הכושי לבית המלך והוציא משם בלואי הסחכות ובלואי המלחים הלך ועמד לו על הבור והיה קורא ואמר אדוני ירמיה ואין קול ואין עונה שהיה סבור שמא יונתן הסופר הרשע היה. נתן ידיו בלבושי וקרעה והיה בוכה והולך, פיון ששמע קולו בוכה, אמר מי הוא שקורא אותי ובוכה, אמר לו הוא עבד מלך הכושי חי אתה סבור הייתי שהיית מת הרי החבל תגהו תחת אצילי ידך והמלחים,

עבר, 440 מימי השופטים מימי יהושע.
יהושע זה 30 שנה, כתוב "כי" כי השחת תשחיתון, ארבע פעמים כתוב "כי" כי זה 30, אז 30 שנה זה יהושע והזקנים, יהושע זה 28 ואחרי זה כושן רשעתיים שמונה שנים, ואחרי כושן רשעתיים בא עותניאל בן קנז.

אז על כל פנים עותניאל בן קנז זה 40 אחרי זה עגלון, עגלון זה אבא של רות, רות הבת של עגלון היא הייתה בת מלך אז היא הלכה ללקט שיבולים היה להם מיטות מזהב [והיא הלכה] ללקט שיבולים. אחרי עגלון אז היה אהוד בן גרא, הוא אמר [לעגלון מלך מואב:] דבר ה' לי אליך אז הוא נעמד אז לכן הוא זכה לרות כי הוא נעמד אז הוא זכה למשיח בן דוד [שיצא מורעו], אהוד אמר לו דבר ה' מיד הוא נעמד. ולא בדקו אותו, היו צריכים לבדוק אותו, כי הוא היה איטר, הוא שם את החרב מצד ימין, תמיד החרב זה מצד שמאל הוא שם אותה מצד ימין אז הם רק בדקו מצד שמאל אז הוא נכנס עם החרב, דבר ה' לי אליך אז מיד הוא נעמד, אתה נעמד אז

צריכים לנסוע אליו הוא [קבור] בחברון, רק שובו בנים נוסעים לשם, עותניאל בן קנז הוא קבור במערה, זה סוף מערת המכפלה, [ציון] עותניאל בן קנז לפי זקני ירושלים זה הסיום [של מערת המכפלה] ואדם הראשון הוא ענק אז עד שם הוא מגיע, כלומר הראש שלו נמצא במערת המכפלה, והסוף שלו זה עותניאל בן קנז, הרגליים, אז באים לעותניאל בן קנז אז מיד נושעים בכל הישועות שם. מתניה אמרו לו שיש לו לחיות עוד חודש, לא, זה היה הבן שלו,

מראי מקומות והערות

ונסענו אחריו.

⁶ הוא לא לקח אותו לוסט פאלם ביץ' (West Palm Beach) שם איפה שהיינו, בפלורידה

מואב, מי כתב את זה? ביידן כתב את זה, אני לא מרשה להילחם עם מואב אז שמעו בקולו לא כמו היום שמצפצפים עליו, משה רבנו שמע בקולו הוא אמר אל תצר את מואב אני לא נלחם עם מואב אז מה הוא מפחד, בלק מה הוא מפחד הוא מזמין את בלעם מזמין ככה מה אתה משתגע, ביידן אמר אל תצר את מואב ואל תתגר במ מלחמה.

אלא בלעם אמר לו תדע לך שהיהודים האלה לא ישאירו זכר ממואב עוד 400 שנה 200 שנה אז "אַרְאֲנוּ וְלֹא עֲתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוֹב דְּרֹךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב וְקָם

ברוך ה' זכית לעמוד אז הוא זכה לרות, והוא תקע בו את החרב עם הניצב הכל נכנס ואז שש שעות לא ידעו איפה חשבו שאולי הוא לא מרגיש טוב אולי הוא נח קצת אחרי שש שעות פרצו את הדלת מצאו אותו מתבוסס בדמו ובינתיים אהוד בן גרא הצליח לעבור את הירדן את הפסילים, פסילים זה מחצבה שפוסלים אבנים ואז הגיעו כל עם ישראל וחסלו את מואב.

וזה מה שאמר בלק, מה בלק מפחד? ביידן אמר שלא להילחם עם מואב, ביידן אמר לא להילחם עם רפיח, לא עם מואב, ולא עם עמון, אל תצר את

בדברים פרשה ב' דוד אומר מי יובלני עיר מבצר ובפרק ס' כתוב עיר מצור ובק"ח כתוב עיר מבצר, מה זה מבצר? זה רומא אז הוא רוצה לכבוש את רומא כי רומא החריבה את הבית השני אז דוד אמר זכה אותי לכבוש את רומא אני רוצה לכבוש את רומא, אז פעם הוא קורא אותה עיר מצור פעם עיר מבצר מה זה עיר מבצר? זה רומא, תן לי לכבוש את רומא, מבצרים אותה, הוא אומר מי יובלני עיר מצור זה רומי שאפשר [אולי צ"ל: שאתפטר] ממנה, עוד לפני שהיא תחריב את בית המקדש, אמר הקב"ה אתה חושב שאתה יכול, בסוף תחזירו אותה.

שָׁבַט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲץ פְּאֵתֵי מוֹאָב וְקָרַקְרַק כָּל בְּנֵי שֵׁת" (במדבר כד, יז), לא ישאר שום זכר.

דוד אמר אני רוצה לכבוש את כל העולם דוד אומר, כתוב במדרש רבה חלק שני, תן לי לכבוש את רומא אני רוצה לכבוש, מי יובלני עיר מצור, מה זה עיר מצור? זה רומא, מדרש רבה חלק ב', מי יובלני עיר מצור מי נחני עד אדום.⁷

ר' לוי יצחק סיפר שאחד פסק כמו הרמב"ם אני לא יודע אם זה היה ר' פנחס קוריזער או מי זה היה, פתחו את הרמב"ם ראו שההלכה כמו שהוא אמר.

אז מי שיפתח פה את דברים אז

מראי מקומות והערות

לפניו מי שכבר השליטני על אדום הוא משליט אותי אף על זו סגיאיין ומנין ששלט דוד על אדום שנאמר (שמואל ב ח) וישם באדום נציבים מהו נציבים ר' סימון אמר קסטרס רבנן אמרי אדריאנוסין א"ר יהודה בר סימון א"ל הקב"ה דוד יודע אני שידך הדות וחרוצות ואני מבקש לרדות את עולמי בהם ד"א דוד אני צריך לה לדורות וכבר משה רבך בקש להזדווג בהן ואמרתי לו רב לכם רב יצוה לתלמידיו סב את ההר הזה:

⁷ מדרש רבה דברים פרשה א פסקה טז ד"א רב לכם סב את ההר הזה זה שאמר הכתוב (תהלים ס) מי יובילני עיר מצור זו רומי ולמה דוד קורא אותה מצור עיר שמצירה ומבצרה לישראל ד"א עיר מצור שמבוצרת מכל מקום שאין אדם יכול לכבוש אותה ד"א עיר מצור עיר שהכל מבצרים אותה א"ר יוחנן היה דוד מתאוה ואומר מי יובילני עיר מצור מי יתן שאפרע ממנה אמר לו הקב"ה דוד ויכול אתה לה אמר לפניו רבש"ע מי נחני עד אדום אמר

[דוד אמר:] מי ישליטני על אדום, הוא כבר כבש את אדום כל אדום, זה מירושלים עד אילת זה נקרא אדום, שם מעלה אדומים שם כפר אדומים, אמר ר' יהודה בר סימון [אמר לו ה':] אני יודע שאתה יכול לכבוש את כל העולם אבל תדע לך שבסוף יעבדו עבודה זרה ויצטרכו להחזיר את זה, אי אפשר להישאר ברומא כי בסוף עם ישראל יעבוד עבודה זרה.

דוד, יש פה גמרא סנהדרין אז כתוב שרות הייתה הבת של עגלון ומרות יצא דוד ועגלון היה הבן של בלק, זה כתוב בשלוש מקומות בש"ס גם בניזר [סוטה] זה כתוב⁸, הבאנו סנהדרין ק"ה עמוד ב'⁹ פה כתוב שרות הייתה הנכדה של עגלון ועגלון היה הבן של בלק, כאן דף ק"ה עמוד ב' אמר רבי יוסי בר הונא: רות בתו של עגלון, בן בנו של בלק מלך מואב היתה.

אז לכן בלק אומר "עצום ממני" מה זה ממני? שממני יבוא מי שיכרית את אדום, ממני [יצא]

ובלק היה הבן של יתרו, כולם התגיירו חוץ מבלק¹⁰, בלק הלך להיות מלך על מואב כולם

❁ מוראי מקומות והערות ❁

⁸ סוטה מז, א

¹⁰ זהר חלק ג קצנ, ע"א

רב יהודה אמר רב לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות ואע"פ שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה שבשכר ארבעים ושנים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב זכה ויצתה ממנו רות שיצא ממנו שלמה שכתוב ביה אלה עולות יעלה שלמה ואמר רבי יוסי בן חוני רות בתו של עגלון בנו של בלק היתה:

תָּא חֲזִי, מַה פְּתִיב, וַיֵּרָא בְּלָק בֶּן צְפוּר. וְכִי מֵאִי לְשָׂנֵא דְאֲדָפִיר לְשִׂמְיָא דְאָבוּי מִשְׂאֵר מְלִכִין. אֶלְא יִתְרוֹ אֲתִמְשֵׁף וְאֲתַעְבֵּר מַעְבֻּדָּה זָרָה, וְאֲתָא לְאֲתִדְבָּקָא בִּישְׂרָאֵל, הוּא וּבְנוּי, וְכָל עֲלָמָא נִדְהוּ (דף קצ"ז ע"א) וְרַדְפוּ אֲבַתְרֵיהּ. בְּלָק מִבְּנֵי בְנוּי הוּא, וְאֲתַעְבֵּר מֵאַרְחָא דְאָבוּי, פִּינּוּ דְחִמּוּ סְבִי מוֹאָב וְסְבִי מִדְּיָן, דְּהוּוּ בְּהַדִּי הַדְּדִי בְּאֲחֻזָּה דְלָהוֹן בְּעִבְדָּה זָרָה, בְּחֻלְקָא דְלָהוֹן, דִּיִּתְרוֹ וּבְנוּי אֲתִדְבָּקוּ בְּשִׂכְיִנְתָּא, וְדָא אֲתִמְשֵׁף מִנְהוֹן. אֲתָנוּ וְאִמְלִכּוּהוּ עֲלֵיהּוּ בְּהָאִי שְׁעֵתָא, דְּכְתִיב וּבְלָק בֶּן צְפוּר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בְּעַת הַהִיא. בְּעַת הַהִיא הוּא מֶלֶךְ, מַה דְּלָא הוּא מִשְׁדָּמַת דְּנָא.

⁹ סנהדרין קה, ב

אמר רב יהודה אמר רב לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוה אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה שבשכר ארבעים ושתים קרבנות שהקריב בלק זכה ויצאה ממנו רות א"ר יוסי בר הונא רות בתו של עגלון בן בנו של בלק מלך מואב היתה:

[תרגום: בא ורואה מה פתוב, וירא בלק בן צפור.

ואחרי 440 שנה אז היה דוד
 ואחרי 410 היה בית המקדש אז
 עוד 440 שנה יבוא דוד וכתוב:
 "וַיֵּךְ אֶת־מוֹאֵב וַיִּמְדָּם בַּחֶבֶל
 הַשָּׁכֵב אוֹתָם אֲרָצָה וַיִּמְדַּד שְׁנַי־
 חֲבָלִים לְהַמִּית וּמְלֵא הַחֶבֶל
 לְהַחִיּוֹת וַתְּהִי מוֹאֵב לְדָוִד
 לְעֶבְדִּים נְשָׂאֵי מְנַחָה" (שמואל ב
 פרק ח ב) כי הם הרגו את אבא שלו
 ואת אמא שלו ואת רות כי
 כשהוא ברח משאול הוא הפקיד
 אותם אצל מלך מואב, הוא אמר
 זה משפחה זה הסבא שלי אז הם
 הרגו לו את אבא ואת אמא ואת
 רות אז הוא אמר שני חבלים
 להמית ואחד להחיות¹¹.

התגירו כל משפחת יתרו
 התגירה חוץ מבלק, זה אומר
 הזהר הוא היה בנו בן בנו של
 יתרו הוא לא רצה להתגיר ואז
 אמר לו בלעם תדע לך שממואב
 לא ישאר שום זכר אז לכן הוא
 אומר ממני, עצום הוא ממני
 שממני יצא, אני רואה שממני
 יצא זה שיכרית את מואב אז כל
 מה שהוא טען זה לעתיד לבוא,
 עכשיו הוא ידע שאי אפשר
 לצור, אל תצר את מואב ואל
 תתגר במלחמה, משה לא יצא
 למלחמה עם מואב אבל מה
 יהיה עוד 200 שנה עוד 400
 שנה, דוד זה 400 שנה, עכשיו
 נכנסים לארץ סוף שנת 40

מוראי מקומות והערות

ירא מפני שאול והיה בוטח בהם לפי שהיה
 מרות המואביה הה"ד (שמואל א כב) וילך
 דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב
 יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה
 יעשה לי אלהים ואומר (שם) וינחם את פני
 מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד
 במצודה ולכך קראו סיר מה הבשר מתעכל
 בסיר כך נתעכלו שם שהרגם מלך מואב ולא
 נמלט מהם אלא אה אחד לדוד שברח אצל
 נחש מלך בני עמון ושלח מלך מואב אחריו
 ולא רצה ליתנו והוא החסד שעשה נחש עם
 דוד ולפיכך נתגרה עם המואבים הה"ד (שם
 ב ח) ויך את מואב וימדדם בחבל השכב
 אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא

וכי מה שונה שהזכיר שם אביו ומשאר מלכים?
 אלא יתרו נמשך ונעבר מעבודת זרה, וכא לדבק
 מישראל הוא ובניו, וכל העולם נדו אותו ורדפו
 אחריו. בלק מפני בניו היתה, ועבר מידה אביו.
 פניו שראו זקני מואב וזקני מדן, שהיו יחד
 באחתה שלקהם בעבודה זרה בחלק שלקהם,
 שיתרו ובניו נדבקו בשכינה וזה נמשך מהם,
 באו והמליכוהו עליהם בשעה זו, שפתוב ובלק
 בן צפור מלך למואב בעת ההיא. באותה עת
 היתה מלך, מה שלא היתה מקדם.]

¹¹ מדרש רבה במדבר - פרשה יד פסקה א

מואב סיר רחצי לפי שבשעה שברח דוד מפני
 שאול הוליד אביו ואמו אל מלך מואב כי היה

המקדש, שבת שבע הייתה מתפללת שהבן שלה יבנה את בית המקדש כמו שהגמרא אומרת שהיא קשרה אותו לעמוד, זה היה אמא קצת קשה, לוקחים ילד בן 16 ומכים אותו מכות רצח? זה החינוך ככה מתנהגים? ילד בן 16 ילד צעיר ילד קטן אז מה יש הוא ישן קצת, אז הגיעו כל עם ישראל לפתוח את בית המקדש והמלך ישן, בושות וחרפות, האמא בת שבע איזה ילד הבאתי לעולם, מה השתכרת? התחתנת עם בת

אז פה הגמרא מביאה שרות הייתה הבת של עגלון ועגלון בן בנו של בלק, בלק היה בן בנו של יתרו אז כל מה שרות מבקשת לראות את בית המקדש אני רוצה להתגייר אני רוצה לראות את הנערים את בית המקדש, נערים זה הכרובים אז אומר הזהר חדש ברות שכל התפילות של רות זה "זממה שדה ותיקחהו".

מה זה זממה שדה ותיקחהו? אז כתוב כאן במדרש הגדול בראשית שזממה שדה זה בית

מוראי מקומות והערות

החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נושאי מנחה:

אמרה כולם יודעים שהיה לך אבא צדיק יגידו שהפגם הוא אצלי.

כי הפגם בא מהאמא הכל בא מהאמא, 90 אחוז בא מהאמא כי הילד תשע חודשים הוא באמא והוא יונק 12 חודש ודרך החלב הוא מקבל את כל הדעת שלה, אם האמא צדיקה גם הילד יהיה צדיק, הוא יונק שנתיים והוא בתוך הבטן תשע חודשים זה הכל תלוי באמא, אם האמא יהיו ילדים צדיקים. אדם צריך לקחת אשה צדיקה, כתוב מה' אשה משכלת, בית והון נחלת אבות, הרב'ה אומר תורה ב' חלק ב' אשר נחני דרך אמת.

אליעזר עבד אברהם בא לרבקה הוא רואה את עשו, הוא התקשר אלי אמרתי לו תבטל את השידוך מה הבן הראשון יהיה עשו? איך אפשר כזה דבר? אי אפשר להבין את זה, עד היום אני לא מבין את זה, הבן הראשון של יצחק זה עשו זה הבן הבכור זה התוצאה מאברהם אבינו משרה? בא בן והבן הבכור שלו

פרעה ואתה יושן לי עד עשר, כי בת פרעה עשתה לו שמים עם כוכבים עם ירח אז אמא שלו קשרה אותו לעמוד.

אז על כל פנים אז כתוב "אשר יסרתו אמו" מה זה יסרתו אמו? שהיא קשרה אותו לעמוד ונתנה לו מכות רצח מה נרדמת עשית לי בושות בכל עם ישראל, אל הנער הזה התפללתי? כמו שאמרה חנה בשביל זה התפללתי על ילד, התפללתי על ילד תלמיד חכם ילד צדיק מתפלל ותיקין קם בבוקר לא שישן עד עשר, בשביל זה התפללתי? בשביל זה עשיתי נדרים? היא אומרת מה נדרי מה בני מה נדרי, עשיתי נדרים הבאתי כבשים הבאתי שוורים הבאתי קורבנות שיהיה לי ילד צדיק וכל התפילות שיהיה לי ילד צדיק ואתה ישן לי עד עשר, אז היא לקחה אותו לעמוד קשרה אותו לעמוד, כל זה בדף ע' היא קשרה אותו לעמוד מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי, כתוב אשר יסרתו אמו היא

זה עשו, אז כתוב ו'כדה ע'ל ש'כמה הוא ראה שזה עשו, אליעזר ראה עד סוף העולם הוא ראה את הכל, כתוב דמשק אליעזר דולה ומשקה שהיה לו פנים של אברהם הוא ראה עד סוף העולם הוא ראה את שבירת הלוחות, הוא נתן שני צמידים, למה הוא נתן לה שני צמידים? לחבר את הלוחות, כל העבודה של האדם זה לחבר את הלוחות.

עכשיו לוחות הברית עכשיו [בשבועות - זמן מתן תורתנו] נקבל את הלוחות, אחרי 40 יום הם נשברו, ר' נתן אומר תראו שהלוחות לא ישברו, אדם מקבל לוחות ער כל הלילה בסוף נשבר לו הלוחות, איזה עוגמת נפש, עם ישראל היה שבור בתכלית השבירה כתוב שהנשים גירשו את הבעלים מהבית, גירשו אותם, עד שמשה לא ירד ביום כיפור עם הלוחות השניות הם לא החזירו אותם.

לכן כתוב מחצית השקל כנגד הגברים לא כנגד הנשים מביא את זה האלשיך, למה מחצית

השקל? אז בכי תשא זה מחצית השקל, למה? כי הנשים לא חטאו, אשה לא חוטאת רק מה שמחטיאים אותה מה שמפתים אותה, אשה בעצמה תשים אותה היא תמיד תהיה יראת שמים תמיד תתפלל היא תמיד תקום בבוקר היא לא תתחיל את היום בלי תפילה, אשה לא מבינה קונצים, שעשני כרצונו, ה' ברא אותה תמימה והיא נשאת תמימה, כרצונו, אבל הגבר הוא עם תסביכים.

רב חסדא אומר לי יותר טוב בנות מבנים, כתוב בדף קמ"א שאם נולד בן מקבלים [מנה ואם בת מקבלים שני מנה], פעם לא היה טלפון, היום אתה מרים טלפון להדסה עין כרם לפניאדו מה נולד לי בן בת? מזל טוב, אתה לא צריך להיות בבית חולים עם אשתך אתה רק מרים טלפון ואומרים לך, זה כבר מוכן אצלם הם יודעים שעוד מעט יהיה טלפונים ומיד מודיעים לטלפניות שעובדות שם במרכז הטלפונים בקשר, מיד מודיעים

לה שנולד בן בת, מישהו מתקשר תגידי לו אם זה בן או בת אז מיד מודיעים לך. אז עכשיו צריכים להודיע מי נולד הוא נמצא באומן הוא נמצא בחיפה הוא נמצא ביוהנסבורג אז מגיע שליח אין טלפון אומרים לו נולד לך בן, בן תקבל מנה תקבל מאה זוז, בת תקבל מאתיים אז הגמרא שואלת מה זה בת יותר חשובה מבן? אומר רב חסדא כן, בת היא תמימה היא שומעת מה שאומרים לה היא ממושמעת, הבת היא לא מסתובבת ברחובות.

הבן מסתובב ברחובות עד שלוש בבוקר, אם הוא לא יכול ללמוד גמרא אז הוא אבוד, הבת לא, הבת עוזרת בבית מטפלת בתינוקות מתחתנת יש לה ילדים הכל מוגדר אצלה, מסודר אצלה, אצל הבן זה לא מסודר, אם תשלח אותו לנגריה הוא יהיה חילוני, איפה תשלח אותו ללמוד נגרות עכשיו? אז הוא מסתובב לו ברחובות עד שלוש

בבוקר ואז הוא נהיה חילוני וזה מה שהחילונים טוענים כל הזמן חצי הבחורים מסתובבים ברחובות ולמה שלא מתגיסים, אבל [אם הם] יתגיסו יהיו חילונים, אצל המזרחי כולם חילונים, מזרחי אין כבר מזרחי נגמר מזרחי יש הציונית הדתית יש איתמר בן גביר עוצמה יהודית אבל מזרחי כבר אין כולם כבר נהיו חילונים לא נשאר שום דבר מהמזרחי, אתה הולך לצבא אתה ישר מתקלקל, באותו יום אתה כבר מתקלקל עושה עבירות, אז החילונים אומרים לכל הפחות תביאו לנו את אלה שלא לומדים אבל גם את זה אי אפשר לתת להם, הם לא קולטים אז הם עושים בדצי"ם עושים בגצי"ם עושים ככה, בסדר, תעשו בגצי"ם מה שאתם רוצים.

אז בת שבע אומרת [לשלמה המלך] הבאתי קורבנות [שתהיה צדיק] מה ברי ומה בר בטני, אשר יסרתו אמו, למואל, דברי למואל מלך משא אשר סרתו אמו, היא קשרה

אותו לעמוד נתנה לו מכות רצח עם חגורה, עם הסנדל, עם הסנדל היא נתנה לו, כתוב היא נתנה לו עם הסנדל, כל אחת מתפללת שיהיה לה בן מלך אני התפללתי שיהיה לי בן שיהיה בן תורה, שיקום ותיקין שיתפלל בכונה שהולד מלובן, אז בת שבע כל התפילות שלה זה היה. אז כאן מביא כאן בחיי שרה שבת שבע התפללה שהבן שלה יבנה את בית המקדש, זה בחיי שרה על הפסוק זממה שדה ותקחהו.

אז מה זה זממה שדה ותקחהו? זו בת שבע שהיא התפללה על בית המקדש.

חגרה בעז מותניה, זו מרים שהיא החזירה את אמא לאבא היא אמרה אתה יותר גרוע מפרעה היא אומרת לו לאבא שלה, חצופה, ילדה בת חמש וחצי איך היא מדברת עם אבא שלה אני לא מביין את זה, אתה יותר גרוע מפרעה, פרעה אמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אז יהיה עם ישראל מהבנות מכל בת יולדו עשרה ילדים ויהיה עם ישראל אבל אתה אומר שבכלל לא יהיה ילדים, פרעה גזר על הזכרים

זה אנחנו מסיימים עכשיו חיי שרה, אנחנו עכשיו היינו בלך לך עכשיו אנחנו נהיה בנשא ואחרי זה בהעלותך ואז נלמד על המריבה בין נחשון ומשה רבינו שהיו רבים על המילה נשיא.

כי משה לא רצה לכתוב את הא' זה שקראנו ויקרא, ה' אמר לו תכתוב ו' הוא כתב ו', משה לא כתב לפי הזיכרון, התורה זה לא שה' סיכם את השיעור עם הקב"ה, תכתוב ו' הוא כתב ו' תכתוב י' הוא כתב י', ק' ר'

מהאדמה, 10 אמות 20 אמות 40 אמות מאה אמות עוד מחרישה עוד מחרישה לא מוצאים את הילדים, הילדים נבלעים עוד יותר עמוק, רבבה כצמח השדה נתתיך, כתוב ויציצו מעיר כעשב הארץ, הם צצו כמו עשבים, בגיל 18 כולם הלכו הביתה כולם הגיעו הביתה, בגיל 18 כולם מגיעים הביתה, כל אחד הכיר את אבא שלו ואת אמא שלו ואת הבית שלו בגיל 18.

אז מרים אומרת לו אתה יותר גרוע, אז אלה שהתפללו טוב אז רצו לשדה והילדים נבלעו באדמה, אלה שהתפללו חצי אז הם לא הספיקו לרוץ לשדה הם רצו עם הילדים ליאור, לקחו את הילדים הם רצו עם הילדים ליאור לשים אותם ביאור, הנה תנא דבי אליהו פרק ז', אז הראשונים כתוב בגמרא סוטה י"א עמוד ב' נבלעו באדמה, השניים הם רצו ליאור לשים אותם ביאור בתוך תיבות כמו את משה ולהחביא אותם בסוף

ואתה גם על הנקבות, אתה יותר גרוע מפרעה, פרעה רשע, תתפלל תפילה אחת אתה מבטל את הגזרה הזאת.

כי האימהות התחלקו לשלושה חלקים חלק מהאימהות רצו לשדה זה כתוב בגמרא סוטה ילדו בשדה, ויציצו מעיר כעשב הארץ, וכולם נבלעו באדמה, נבלעו באדמה אנשים ראו ניסים ראו השגחה כל שניה, תשע חודשים עכשיו כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו היא בורחת מהבית, מגיע הצירים במקום לנסוע לעין כרם או לשערי צדק היא רצה לשדה תחת השיחים תחת התפוח שם היא יולדת את הילדים.

[אחרי הלידה] המצרים מגיעים עם אלות עם גרוזינים עם מחרישות הם רואים שהילדים כבר נעלמים, היא שקלה מאה קילו ועכשיו היא שוקלת 20 קילו, איפה הלכו 80 קילו איך זה נעלם? לא יודעת, הייתי תולה פתאום הבראתי, איזה תולה הביאו מחרישות להוציא אותם

בקנים אז ה' אמר למלאכים תלכו מהר האימהות יצאו עם התינוקות תלכו עכשיו במהירות רוצו עושו גושו, אנחנו אומרים רוצו גושו ביום כיפור בנעילה רוצו עושו גושו זה ה' אמר את זה למלאכים תרוצו מהר ותקבלו את הילדים אז זה היה הקבוצה השנייה.

הקבוצה הראשונה רצו לשדה ילדו בשדה תחת השיחים והמצרים מגיעים והילדים נבלעים באדמה, הקבוצה השנייה של הנשים שלא זכו לרוץ לשדה אז הם רצות ליאור עם התינוקות לפני שיקחו להם את הילדים יזרקו אותם יטביעו אותם אז ה' קרא למלאכים ואמר תראו תראו הבנות רצות הנשים רצות האימהות רצות לשדה רוצו תקדימו אותם תרדו מהר רדו מהר רדו מהר אני מהשעה שיצרתי אתכם בשביל הדבר הזה יצרתי אתכם כל מה שבראתי מלאכים בשביל הרגע הזה שהאימהות ירוצו עם התינוקות ליאור שאתם תקדימו

אותם תרדו במהירות אתם הולכים מידי לאט תרדו מהר, יצרתי אתכם כדי להציל את בני ישראל, רדו מלפני תראו את בני אברהם יצחק ויעקב רצים עם התינוקות לנהר והמצרים רוצים לתפוס את הילדים להשליך אותם לנהר, מיד ירדו המלאכים, המלאכים יצאו להקדים את האימהות לפני שהם שמים את הילדים ביאור בסוף בקנים - שהם מבוהלים ועומדים במים עד הקרסוליים עד הארכובה זה הקרסוליים ויש אומרים שזה עד הברכיים והיו מקבלים, האימהות מגיעות רואות מלאכים מחכים להם מושיטים את הידיים את הכנפיים תשימו אותם בידיים שלנו, שמים על הידיים והם מעבירים אותם לצד השני. ואז יוצא מהסלעים יוצא דבש מהסלע, ויניקו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור זה הולך על אותו רגע.

הכת השלישית זה האימהות שכבר לא הספיקו לא זה ולא זה, לא הספיקו לרוץ לשדה ולא

הכינרת התמלאה בדם כי נחשון לא הסכים שיכתבו נשיא בקורבנות הנשיאים למה שלא יכתבו על כולם כתוב נשיא זה הכל סתם גאווה שלא יכתבו עליך נשיא כמו כולם

אח"כ היה עוד בלאגן עם משה רבנו עם ה', הוא לא רצה לכתוב א', ה' אמר לו תכתוב אל"ף, הוא אומר לא, אני לא מוכן, פה אני אלך עד הסוף, הוא לא רצה לכתוב ויקרא עם א', כי משה אמר אני בלעם, אני רוצה להיות כמו בלעם, כי בלעם אמר מחזה שד"י יחזה... אראנו ולא עתה, הוא התנבא מה שיהיה עד סוף הדורות, אשורנו ולא קרוב, דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת. שלא ישאר מהם שום זכר

בקידוש אחרי התפילה

עכשיו פרשת נשא, נחשון לא הסכים שיכתבו נשיא, הכל היה בא' ניסן, נחשון הקריב בשבת עכשיו זה גם פרשת פרה, למה לא כתוב בפרשה את פרשת

הספיקו לרוץ לנהר ליאור, המצרים לקחו להם אותם לחומה בתור לבנים ואז הם התחילו להתפלל, מי שהתפלל כל ההיריון תשע חודשים אז היה לו ניסים שהילדים נבלעו באדמה ומי שרצה לנהר אז המלאכים באו לקבל את הילדים אבל אלה שלא הספיקו להתפלל תשע חודשים ראו לוקחים לה את הילדים שמים אותם בחומה בתור לבנים אז הם עמדו מתחת ללבנים והתפללו אז הפח נשבר הלבנים נבקעו והילדים יצאו חיים, הפח נשבר ואנחנו נמלטנו.

שיעורי שבת

שבת פרשת נשא תשפ"ד לפני קריאת התורה

היה מכות רצח, נחשון הלך מכות עם משה, נחשון שיינבויים זה הגילגול של נחשון בן עמינדב היה שם מכות עם משה רבינו, זה (הרב היה עם חיבור של אינפוזיה) נהיה לי מזה, באתי להפריד, הכל היה מלא דם, כל

פרה, למה רק עוד ארבע פרשות, זה צריך להיות עכשיו, כי גם היא נאמרה בא' ניסן, שמונה פרשיות נאמרו בו ביום, ככה רש"י כותב שזה צריך להיות פה בפרשה שלנו. מה יש לכם נגד רש"י, רש"י לא נתן לך ויזה? אז ניסע לרש"י כי לאוקראינה יש לי ויזה שחורה, אבל לצרפת החולקים לא עשו לי ויזה שחורה, אז ניסע לרש"י

הנה אלמקייס, היינו אצל חנה הדודה שלך בצרפת, היינו שם עם הרבנית ולא היה לי ויזה, אז שמעון הלך לסדר את הויזה, לרבנית היה דרכון ולי לא, אז הגיעו שלושה שוטרים איתנו, והוא אמר להם שהוא יביא להם

את הדרכון שלי ביום ראשון. אז הם שיחררו אותנו, אז הלכנו ועד היום הם מחכים.

הכרמל זה הכי גבוה, צריך ליסוע כל יום לכרמל, בכרמל חזרתי בתשובה, כל יום הייתי הולך להתבודד שם, מגיל 15, הייתי מתפלל על עם ישראל (שיחזרו בתשובה¹²) הייתי הולך ברגל דרך ליד ויז'ניץ חצי שעה עד הכרמל, בהנחת אבן הפינה של ויז'ניץ הלכתי לשם ושם בירכתי את הרב'ה (מויז'ניץ) כל אחד יראה ליסוע לויז'ניץ הכל שם יערות, עד שזה נשרף בתשע"ג, מי שרף את זה, אתה, אני לא יודע למה, מה עשו לו שהוא שרף את הכל

פרשת בהעלותך תשפ"ד

שבזכות זה הוא יאריך ימים והצדיק חי וקיים, הצדיק לא מת, אומרים מת, מוסיפים ארבעים שנה, זה גימטריא מ"ם, כמו משה רבינו שאלדד ומידד אמרו

במשך השבוע הרב היה בבית החולים והחולקים פרסמו כל מיני שמועות על מצבו של הרב עפרא לפיהם, ושסיפרו לרב הרב ממש קיבל מזה חיות ואמר

מראי מקומות והערות

הנציב והתפלל עליהם בגיל 15 שכולם יחזרו בתשובה והמשפחה שלהם

¹² אמר על ברקוביץ שהיה אצלו ביישוב עין

הנכדים הריץ קצת ושר את ויהי רחמיך רק שלוש פעמים, והיה נראה לו שהרב לא כ"כ מרוצה מזה, אבל הרב לא אמר כלום, אח"כ הרב אמר בשבח השיר הזה, כל מילה זה סודות הראשי תיבות זה הוי"ה ואהרון ונשמה (בראש הבתים) זה ר' אהרן מקרלין כתב את השיר הזה ואז הרב התחיל מחדש את כל קא אכסוף (ביום ראשון זה היום של ההילולא של הבית אהרון מקרלין)

והרב סיפר כמה סיפורים בשבח הרבנית וכן הרב סיפר שהרבנית עשתה טהרה לסבתא שלה שנפטרה שנתיים אחרי החתונה של הרב

שמעתי (לא שמעתי מקור) שהרב אמר שעכשיו יש דינים קשים לכן צריך להדפיס מחדש את הספר של הרבנית (- באור פני מלך שעל ליקוטי מוהר"ן)¹³, שהרבנית שמעה את זה אמרה שהיא רוצה שידפיסו אבל היא לא מוכנה. שזה יהיה עם חובות והלוואות. שנזכה לעשות רצון צדיק!

משה מת וחי עוד 40 שנה. בערב שבת קודש הרב חזר לבית מבית החולים והיה ברית ליחיאל שטרן, אבל אח"כ לא זכינו שהרב יצא לתפילות כיון שהרב היה מאוד חלש, למרות שמורינו הרב מאוד רצה לצאת לתפילות.

ורק בסביבות השעה עשר וחצי הרב התפלל ערבית של ערב שבת שהרב ממש מוסר נפש לעמוד בתפילה ולמרות שהציעו לו כסא לא היה מוכן לשבת אלא נשען בכל כוחו על הכסא ואח"כ פתאום הרב הרגיש יותר טוב, אז הרב אמר אמרנו מחיה מתים במאמרו, היה פה ממש תחיית המתים, כל מילה של התפיל זה סודות, זה היה ממש תחיית המתים

אח"כ בסעודה רב התאמץ לשיר את השירים, הרב שר את יה ריבון עולם במנגינה של ברסלב (לא במה שרגיל בשובו בנים)

כשרו קא אכסוף, אז כדי שהרב לא יתאמץ יותר מדי, אחד

והתקדשתם

התאווה מגונה אפילו אצל הגוים

ובעלי מומים, זה דבר מגונה ואפילו הגויים יודעו את זה, לואי ה-16 הוא שמונה שנים לא התקרב לאשתו עד שהקיסר פרנץ יוזף שכנע אותו לחזור לאשתו ואחר כך נולדו לו ילדים ושניים נעלמו, לואי ה-17 כבר לא היה צריך את הדבר הזה כי אפילו הגויים יודעים שזה מגעיל וצריך להתרחק מזה, זה כתוב בכל הספרים שלהם, התאווה הזאת זה הדבר הכי מאוס, כל ליל שבת זה כמו כל נדרי, זה כמו ליל יום כיפור וצריכים להיות ערים כל הלילה, אסור להיות כמיטה, אין מה לעשות כמיטה. (דיבורים של הרב שנאמרו בשבת שנכתבו "ע"פ הבנת הכותב").

מישהו שאל את הרב איך יוצאים מהתאוות והרב ענה: צריך לצעוק בשדות בהתבודדות והוא אמר לרב אני עושה שעה התבודדות אז הרב המשיך ואמר לו: זה לא מספיק, צריך לצעוק ויגער ביצר הרע מן הנשואים, העיקר זה ויגער ביצר הרע מן הנשואים כי אדם מתחתן וחושב שהכל מותר חס ושלום, אין דבר כזה, אין שום היתר לתאווה הזאת, מה שאסור לפני החתונה אסור גם אחרי החתונה, התאווה הזאת היא תמיד אסורה, חייבים להתקדש, קדושים תהיו, מי שישמור על הקדושה יזכה לעשר בניים ועשר בנות אחרת אם לא מתקדשים הילדים יוצאים אוטיסטים מונגולים

הפרשה

במשנת מוריש הרב

יהושע והמרגלים

קושיא מה הפחד של יהושע, יהושע יפחד מהמרגלים? לאן הגענו, "יהושע... נער לא ימיש מתוך האהל" (שמות לנ, יא) שהוא לא זו ממשא

פרשת שלח לך על המרגלים. התרגום שראה משה את הענווה של יהושע בן נון מה זה ענווה איזה ענווה וחוזן מזה עכשיו שמעתי לפני שעה שמעתי

כי משה אמר ויסעו - מביא את זה במכילתא ויסעו, ויסעו זה לא פירושו לקפוץ לים ויסעו זה להתקדם לקחת חבלים לקחת סירות לעשות רפסודות יש לויסעו יש מיליארד פירושים, משה לא אמר לקפוץ לים זה היה רעיון של נחשון בן עמינדב הוא אמר רק לקפוץ לים זה העצה היחידה אין ים בכלל הים לא קיים הים לא קיים קופצים לים וזהו אין ים הים זה אחיזת עיניים, "בַּיַּפְשָׁה פְּתוּךְ הַיָּם" (שמות יד, כט) בתוך הים זה יבשה זה בכלל לא ים, אבידן בן גדעוני אמר זה בכלל לא ים זה יבשה ממש, זה מוצק, זה אבן כתוב שהלכו ממש על שיש הלכו, הים נהפך לאבני שיש וזה ניפץ להם את הראשים - למצרים, "וּמְצָרִים נָסִים לְקָרְאֹתוֹ" (שמות יד, כז) כי המצרים ראו שהים מתהפך הם חשבו כמו שבני ישראל עברו גם אנחנו נעבור פתאום באמצע הדרך הכל נהפך לאבני שיש התחיל לנפץ להם את הראשים אז הם מיד רצו לחזור בחזרה אבל הסוסים משכו אותם סוס ורכבו רמה בים מה זה "סוּס וְרָכְבוֹ" (שמות טו, א) שהסוסים לא שמעו להם הסוסים סחבו אותם בכוח ללב ים למעמקי ים "קָפְאוּ תְהוֹמַת בְּלֵב יָם" (שמות טו, ח) הכל נהפך לשיש ממש אבני מרמרה וניפצו להם את הראשים.

ו[שכט] בנימין הצליח לעבור בשלום בנימין קפץ לים ראשון לכן אומר ר' מאיר "שֵׁם בְּנִימִן צָעִיר רָדִם" (תהלים

שניה אחת אז הוא ישמע ל... נכון [שהם] ראשי אלפי ישראל, נכון הכל על פי ה', אבל יהושע - מה הוא ילד קמץ שישר כבר משפיעים עליו, ילכו איתו 40 יום ו40 לילה ויגידו לו תחלוק על משה [וכי באמת יתבלבל?].

אלא באמת אומר האר"י הקדוש שיהושע בן נון היה בסכנה נוראה - יהושע בן נון, המרגלים החליטו הם היו 10 נגד שניים הם החליטו לחסל את יהושע ולמנות את כלב, לכלב יציעו להיות חבר כנסת להיות שר בכנסת להיות אפילו ראש ממשלה כמו שהוא נהיה באמת בסוף, בסוף ה40 הוא נהיה ראש ממשלה, סגן של יהושע בן נון, אז את כלב הם החליטו לעשות אותו ראש ממשלה ככה נמשך אותו לצד שלנו, ויהושע בן נון הוא, אומרת הגמרא בסוטה ל"ה הוא אדם בלי ראש אין לו דעה עצמית הוא אדם שהצדיק אומר לקפוץ לים הוא קופץ לים.

כמו [נשיא שכט בנימין] אבידן בן גדעוני, חמש פעמים כתוב אבידן בן גדעוני כנגד חמשה פרצופים אדם קדמון עתיק אריך הוא זכה לכל החמשה פרצופים לכן הוא מוזכר גם פרשת במדבר גם בנשא גם בהעלותך חמש פעמים התורה מזכירה אותו אבידן בן גדעוני למה קראו לו אבידן כי הוא קפץ לים כי מי שקפץ לים זה נקרא מתאבד.

ויסוד אבא זה לאה "לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ" (במדבר יג, טז) זה הכל מרומז בראשי תיבות כל השליחות, ממרות השליחות.

כי כולם ידעו שהארץ היא שמנה וכולם ידעו שיש פה ענקים ויש ענני כבוד השאלה הייתה למעשה איך מחזירים את הקדושה לארץ ישראל הזוהר אומר שמושה אמר להם תגידו אם זורחת השמש או הלבנה אם השמש זורחת אני אכנס כך אומר הזוהר בשלח לך בדרך הראשון ואם הלבנה זורחת אני לא יכול להיכנס אז משה רצה שיהיה "אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יְהִיֶּה שִׁבְעַתִּים כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים" (ישעיהו ל, כו) שיהיה אור שבעת הימים.

המרגלים היו צריכים להדליק את האור לא להדליק את החשמל להדליק את האור את השמש שהלבנה תאיר כמו השמש זה היה כל השליחות שלהם על פי ה' אבל הם הלכו רחוב לבוא חמת שזה ראשי תיבות רחל כלומר הם נשארנו בבחינה של הלבנה כי רחל זה לבנה ולא זה שמש אז היו צריכים להפוך את הלבנה לשמש אז לא רק שהם לא הפכו את הלבנה לשמש הם עוד נפלו הם נפלו למטה למטה למטה למטה למלכות דמלכות עשיה דעשיה.

כי ארץ ישראל הייתה נקראת ארץ כנען רק אחרי שמקיימים תרי"ג מצוות

סת, כח) רד ים מה זה רודם רד ים "שְׂרֵי יְהוּדָה רְגַמְתֶּם" (שם) למה רגמתם, מגיע לזרוק עליהם אבנים? קופצים לים אז לזרוק עליהם אבנים? אלא כיון שהם עקפו את כל התורים ר' מאיר אומר היה תור בנימין זה אחרון רצו שיהודה יכנס ראשון אחרי זה יכנס יששכר וזבולון לפי הדגלים אחרי זה ראובן שמעון וגד אחרי זה מטה יוסף אפרים מנשה ובנימין ובסוף יהיה הן ואשר ונפתלי, נפתלי הוא אחרון הכל היה צריך להיות מסודר לפי סדר, אי אפשר... [- לעקוף תורים]

הפרשה מתחילה בעץ ונגמרת בעץ, "הַיֵּשׁ פֹּה עֵץ אִם אֵין" (במדבר יג, כ) ואחרי זה מקושש עצים אלא הזוהר אומר מה זה עץ הרי ארץ זבת חלב ודבש אתם לא יודעים שיש שם עצים בוודאי יש עצים כל הארץ מלאה עצים אישכול ענבים ורימונים ותאנים וכל רימון שוקל טון וכל תאנה שוקלת טון כולם ידעו.

אלא עץ אומר הזוהר זה עץ החיים כי משה רצה שהם יעלו ליסוד אבא האר"י מסביר בדרך ל"ו שהם כולם היו יסוד אבא הם זכו להיות יסוד אבא, המרגלים כל דור המדבר הם היו יסוד אבא וצריכים לחבר יסוד אבא עם יסוד אמא זה העבודה בארץ ישראל, יסוד אמא זה "ר'חב ל'בא ח'מַת" (במדבר יג, כא) ראשי תיבות רחל

אור החשמ"ל זה אור החמה שאור הלכנה יהיה כאור החמה לכן עושים את הברית ולכן זכינו שבערב שבת שלח לך [לברית].

כי באמת שלח לך היה החורבן פה מרומזים בכל מילה בכל אות מרומזים כל מה שיהיה עד סוף הדורות כי בשנת [ג' אלפים] של"ח היה החורבן הראשון, אחרי 70 שנה ת"ח נבנה הבית אחרי 420 שנה תתכ"ח היה עוד פעם חורבן. והכל מרומז בפרשה שלנו כל מה שהיה ועובר ויעבור עד סוף הדורות הכל מרומז בפרשה שלנו כי אם המרגלים היו עומדים בניסיון או...

באמת אומר הוזהר שהם ידעו שיחליפו את השמות (הנשיאים) כי היה בוקי בן יגלי וכלב בן יפונה, במסעי החליפו את כל הנשיאים זה כבר סוף ה40 הם כבר גם כן מתו בינתיים הרי הם ידעו שהם כבר לא יהיו נשיאים יותר [על כן רצו להכשיל את הכניסה לארץ].

כי להיות נשיא בארץ ישראל מסביר ר' נתן זה דבר אחר לגמרי פה בארץ ישראל צריכים להפוך את אור הלכנה לאור החמה ואור החמה שבעתיים כאור שבעת הימים. (שעור מסיון תשפ"ב).

היא ארץ ישראל עכשיו כבר אמרו שיש ישיבות בכל רחוב יש עשר ישיבות אז היא נקראת ארץ ישראל אבל שלא היה ישיבות היא הייתה ארץ כנען, ארץ כנען אומר האר"י זה הבחינה של רחל זה עולם העשייה היא הייתה תחת העמלקי והאמורי והחיתי והיבוסים היה פה שבע עמים היה פה, שבע קליפות היה על הארץ הם היו צריכים להוריד את כל הקליפות, תפקיד המרגלים היה להוריד את כל הקליפות שיראו את הקדושה של הארץ.

כי הקדושה לבד מנצחת, "וַיִּשְׁכַּחֶם בְּטַח" (דברים יב, י), ארץ ישראל נלחמת בעד עצמה, פה לא צריך צה"ל לא צריך צבא לא צריך כלום ארץ ישראל היא זאת שנלחמת היא זאת שנלחמת כאן בעצמה נלחמת עם החמס, עם כולם, ארץ ישראל היא מדברת בעד עצמה לא צריך לדבר בעדה ארץ ישראל היא הנלחמת הא המנצחת, ניצחתי ואנצח.

אז שבת כזו קדושה - שבת שלח לך שעכשיו אנחנו רוצים שאור הלכנה יהיה כאור החמה שזה כל העניין של הברית מילה של החשמ"ל להאיר את

הוספות ממורינו הרב שליט"א

במחשבתו כאילו איש גדול ונורא בווער
לפניו עד לב השמים, והוא בשביל
קדושת השם יתברך שוכר את טבעו
ומפיל את עצמו להאש על קדושת
השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש
ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו
שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות
עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע
וברכה ראשונה של שמונה עשרה
יהרהר בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו
אותו כל אומות העולם בכל עיניהם
קשים ויפשטו עורו מבושרו להכחיש
חס ושלוש ביהודו, יסבול כל היסורים
ולא יודה להם חס ושלוש, ויצויר
בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו בנזכר
לעיל, ובזה יצא ידי חוב קריאת שמע
ותפלה כדון.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש
יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש
תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר
לעיל, ותיקף ומיד יאמר בפיו ובלבבו
שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית
מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר
לעיל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא
מהצרעת מושכא דחויא, ופך יאמר.
וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג
ושמחה בעשיית מצות עשה של

שבחי ה"ר"ן יז

גם אמר שהווג של הצדיק
האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די
שאינו לו שום תאוה כלל, כי אם
אדרבא יש לו יסורין מזה ממש
כמו יסורי התינוק בשעת מילה.
כי ממש יסורין אלו יש להצדיק
בשעת ווג ויותר מזה. כי התינוק
אין לו דעת, על כן אין תיסורים
שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק
שיש לו דעת יסוריו גדולים
מהתינוק. וזה היה אצלו דבר
פשוט ואמר שכל אדם יכול
לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי
הנראה מדבריו היה שקדשתו של
עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבנו הרב רבי אלימלך מליזענסק
זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה,
ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או
שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה
מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי
בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר

חלק בראש, כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטרה ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל להפך מבקו ומזגו הרע.

חסד לאברהם - מעין ד - נהר יא
 [ההדגשות ממורינו הרב שליט"א מעצם
 כתב יד קודשו]

בעניין יצירת הולד והצלם

דע כאשר האדם פוקד את אשתו ומתעברת, אז המלאך גבריאל שולח אחד משלוחיו ליטול את הטיפה, ולכל טיפה וטיפה שולח לו מלאך הראוי לו. והענין כי תחת גבריאל יש עשרה מחנות נגד עשרה יוחסין שבישראל, ושאמרו רז"ל מלאך הממונה על הריון ליל"ה שמו, כי ליל"ה במספר קטן י"ב וגם גבריאל במ"ק י"ב, נגד י"ב שבמי ישראל, כי אין גבריאל מזומן רק לישראל ולא לאומות העולם:

והקדוש ברוך הוא שולח מלאך אחד הממונה על הנפשות ומביא משם נפש אחת, והקדוש ברוך הוא אומר לנפש שתכנוס בטיפה זו, כי הטיפה עתיד להיות בנין גופך:

ומצוה גם כן על המלאך הממונה על אוצר הצלמים, להוליך שם אותה הנפש, כדי שיבחר לו הצלם ברצונו,

ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה ותיחוד הקדוש לעשות לו העינויים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם ותבריך יותר מתענוג גשמי הזה, אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו ויהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ אהרן זוזו

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות וברעות תלוי בזמן הזווג ובכונת הזווג, אי לזאת לו ככח ולו כחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות טהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחטאים ומפשים בנים משחיתים כל מום כם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו נבר על חטאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בנויקים היו צועקים מרה עליו כאמר, למה עברתנו ובעזן חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נומלים

תחלה מטיילין אותו בנגות ופרדסים, ואחר כך בשדות וכרמים, ואחר כך מכניסין אותה לעיר, ומשם למבואות, ואחר כך לחצר, ואחר כך לבית, ומשם מכניסין אותה במעי אשה בנקבי חוטמא, דהיינו הזכר נכנס בנקב הימינית והנקבה בנקב השמאלית, ומפני שאין ברצונה לרדת, כי לא הורגלה בכך לכן מורידין אותה בעל כרחיה לטובתה וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: על כרחך אתה נוצר וכו'.

ודע כי הכל תלוי בבחירת האדם הן חלש או גבור, עשיר או עני, ארוך או קצר, יפה או מכוער, בזוי או נכבד, חריף או תם, אמנם זכר או נקבה, חכם או טפש זה אינו תלוי בבחירתה, כי עניין זכר ונקבה דבר הכרחי הוא, כי נפש הזכר אי אפשר להתלבש בגוף ההוא של נקבה, וכן בהיפך, כנוצר בוהר פ' וילך, דכל רוחין דנפקין מלעילא כולהון דכר ונקבא נפקין ובתר כן מתפרשין וכו', ולא שייך בנפש לבחור להתלבש בזכר בעולם הזה כדי שיתלבש אחר כך בנקבה בעולם הבא, כי נפש הזכר אי אפשר להתלבש בגוף הנקבה. וכן הענין בטפש או חכם, כי אין שום אדם מואם בחכמה ובחור בטפשות, כי מי שהוא חכם בעולם הזה בודאי לא יתהפך אחר התחייה להיות טפש, וכאשר דרשו רבותינו ז"ל על פסוק: ומורה גם הוא יורה: כל הווכה להיות מורה

ארוך או קצר, שלם או בעל מום, חלש או גבור, יפה או מכוער, וכיוצא. ואומר לה דע כי בעולם שאתה הולך הוא נקרא חיי שעה, ואחר זמן התחייה נקרא חיי עולם, וכל מי שהוא ארוך מבני דורו הוא יהיה לעתיד יותר קצר משאר בני אדם אחר התחייה, וכן בעני ועשיר, חלש וגבור, יפה ומכוער, וכל כיוצא בזה, והבחירה נתונה בידו, ויש מי שבוחר במקדם ויש מי שבוחר במאוחר שהוא זמן ארוך, ויש מי שאין בדעתו לבחור רק בכינוני שבמקדם ושבמאוחר.

ולפי זה אין שום אדם יכול להתרעם על ה' יתברך למה חבירו יפה ממנו והוא מכוער יותר וכן כל כיוצא בזה כי הכל תלוי בבחירתו, וזה שאמרו רז"ל וכל צבאם מלמד שכל מעשה בראשית בצביונם ובקומתן נבראו, כי אמר הקדוש ברוך הוא לשר הממונה על הבהמות טמאות ולנפשם, רצונכם להבראות על מנת שתהיו משועבדים תחת בני אדם לרכיבה ולמשא, ואמרו הן. וכן אמר לשר בהמות הטהורות ולנפשם, רצונכם להבראות על מנת שתהיו מזומנים להנאת בני אדם ולאכילתן, ואמרו הן. ואם לבעלי חיים שלא נבראו אלא לצביונם נאמר כן, לבני אדם על אחת כמה וכמה:

וכשמורידין הנפש מן האור העליון לעולם השפל החשך הזה, ממדריגה אחר מדריגה, כדי שתוכל לסבול,

המקיף [את] הפנימי, ויעשהו טוב כמוהו. וכשהוא להיפך (- שכיון האב לרעה ואמו לטוב) יבקש (- יכוף) המקיף הרע מטוב הפנימי ויהיה רשע. לפי שהמקיף הוא כולל את הפנימי בתוכו ומהפכו אל מה שהוא רוצה:

והנה אם תראה אדם שהוא קל כנשר, ורץ כצבי בכל מעשיו, והוא מהיר במלאכתו, זהו גורם אליו תגבורת כח האב בו, וכשהוא כבד ועצל אז גבר עליו כח האם, והכל הוא לפי מה שהוא, אם האב כיון לפזונה אז הבן יהיה מהיר במלאכת שמים, ויהיה גדול בתורה מאד. ואם יהיה בונתו כהבלי עולם, יהיה מהיר במלאכת הבלי עולם, וזה סוד עשהאל קל ברגליו, שאמרו רבותינו ז"ל שהיה רץ על ראשי שבלים ולא היו נשברים והוא כפשומו, אבל זהו מכוונת האב ולא מכוונת האם כלל, ולכן נתגדל בו אור המקיף עד קצה האחרון, וכל כתות הקלות הנמשך מאור המקיף, מוליך את האדם ומניעה בקלות, ולכן תמצא איזה קמנים שאינה זוים ממקומם, ויש שאינם יכולים להיות שקטים אפילו רגע אחד, והכל נמשך לפי מה שדברנו:

הוראה בישראל בעולם הזה, יזכה גם כן להיות מורה הוראה בעולם הבא.

אמנם גזירת טפש וחכם אף על פי שאינו בבחירתו, מכל מקום נגזר מפי השם יתברך כפי מעשה אביו ואמו, שאם יהיה הויית הטיפה על ידי אכילה גסה, ובתחילת הלילה, קודם עיכול האכילה, לא יתלבש בה נפש חכמה, ודע כי אחר היות היחוד של איש ואשה אחר הצות ומאכילה דקה אז יתלבש בה נפש חכמה:

ואחר שבחרה לה הנפש צלם כרצונה, ומתלבשת בתוכו, ויורדת לעולם השפל, פושטת מעליה אותו הצלם, ונכנסה ערומה במעי האשה, ואותו הצלם עולה ועומד על ראש המעוברת עד שתלד, ואחר כך עומד על ראש הילד, וזה סוד בבואה דבבואה, שיש אל אדם צל סביב כל גופו:

וכשאדם מזדווג עם אשתו, כשיכוונו שניהם לטובה ולשם מצוה אז יצא ולד צדיק גמור, באויר מקיף ופנימי, והפך בהפך.

אמנם אם האב כיון לטובה ואמו לרעה, אז יהיה לו אור המקיף טוב והפנימי רע, ובהמשך יבקש (-יכוף)

קדושת הבשרשה

| מעלת ירושלים |

מקום, כי שום שבט לא היה מסכים להגלה
[על חלקת הארץ]. לכן כתוב ירושלים –
חלקת בגימין, הר המוריה, אז שום שבט לא
היה מסכים מה זה הגרלות מה זה מגרילים פה?
כמו אלדד ומידד לא הסכימו להגלה, אנחנו לא
צריכים הגלה. אז התנבאו כל רגע! הם קבלו
כל רגע נבואה חדשה. הם על הנבואה. שאדם
הוא מותר הוא לא מסכים, הוא לא מסכים
להגלה, אז הוא עולה מעלה מעלה ליסוד אבא.
לכן המרגלים לא הסכימו להגלה של משה "על
פי הגודל" (במדבר כ"ו נ"ו) לא הסכימו. אבל
משה אמר להכנס, כי אפשר לחבר יסוד אבא
ויסוד אמא, רק בירושלים! כי יסוד אבא זה
שם מ"ה, יסוד אמא זה שם ב"ן, זה גימטריא
אומן! שרק על ידי אומן אפשר לחבר את שתי
היסודות, ונזכה לגאולה השלמה במהרה בגימיו
אמן! (שיעור מסיון תשפ"ב)

אז הא"ר אומר שהמרגלים היו יסוד אבא, רבי
נתן מסביר בהלכות נדרים הלכה ד', שהמרגלים
היו בחינת לאה. ומי שבחינת לאה אז הוא
למעלה מארץ ישראל. המרגלים הלכו "רחב
לבא חמת" (במדבר י"ג כ"א) "רחב לבא חמת"
זה כתוב שלוש פעמים כתוב "לתור את הארץ"
זה [ר"ת] לאה. משה רצה שיעלו לבחינת לאה,
אבל היו בחינת רחל. כי רחל זה בחינת המלכות
ומשה רצה שיעלו ליסוד אבא.

כי ירושלים זה יסוד אבא. מי שגר בירושלים
אומר החת"ם סופר אז הוא קודם לכלם, אפלו
יהיה הגאון מוילנא בחברון ופה יהיה יהודי
פשוט, אז הוא קודם לכלם, הוא קודם לכלם!
כי ירושלים זה יסוד אבא, ירושלים זה המקום
הכי גבוה "המקום אשר יבחר ה'" (דברים י"ב
ה' – י"א) לכן אומר הרמב"ם לא כתוב איזה

מחזורי קידום הצדדיקים

| יונתן בן עזיאל |

כ"ו סיון

לעבר את כל המאה עשרים שנה בטוב ובנעימים, בלי שום צער בלי שום יסורים כל מטרת שובנו בנים זה רק לסע לקברי צדיקים יום ולילה, בלי הפסק של שגיה של דקה בפרט צדיקים כאלה שהכל היה לוחט באש, ר' זירא היה לוחט באש, ר' עקיבא כלו היה אש, שנכנסו ר' אליעזר ור' יהושע לתוך המרתף, אמרו נחפש מרתף ונכנס לתוך המרתף, פתאום כל הבית עלה בלהבות זה היה בדיוק בטבריה הביאו ספר טנק מארצות הברית ספר טנק זה משפריץ 80 טון מים כל 5 דקות הוא שואב את המים מהכנרת בכל 5 דקות הוא מוריד 80 טון ||. כל זה לדעת שהכל פה לוחט באש כל ההרים כל הגבעות כל האבנים כל העצים של עמוקה. (ארוי הלבנון קס"ה, ר"ב - מתוך שיעור שהרב מסר בהיותו בעמוקה תשע"ט)

1 כשהיתה שרפה בכרמל תשע"ג לפני שש שנים בהנחה, הביאו מטוסים מניו מרסייה ומטוויקיה כל המטוסים הם לא הצליחו לכבות את האש, עד שהביאו ספר טנק וכמוכן שהראש של הגויים נשאר גוי, גוי תמיד ישאר גוי הם הודיעו לנו שזה שמים נחצי וישלוש הצנורות, הם הודיעו לנו באינצ'ים אנחנו מדברים בסנימטרים או לקח להם עוד 24 שעות עד שהצליחו לכבות את האש.

יונתן בן עזיאל כלו היה מקף באש עשרים וארבע שעות כל ההרים מקפים באש כל העצים מקפים באש רבי יוחנן בן זכאי ראה את רבי אלעזר בן ערך ורבי יהושע ורבי טרפון ורבי עקיבא יושבים ומקפים באש ברגע שמגיעים לעמוקה כלם מקפים באש דקה אחת בעמוקה זה כמו מיליון שנה כל דקה שנמצאים בעמוקה זה כמו מיליון שנה. מי שזוכה להגיע ליונתן בן עזיאל, הוא יכול לראות שכל ההר מקף באש כל העצים מקפים באש, כמו שכתוב שרבי יוחנן בן זכאי ראה את ר' אלעזר בן ערך ואת ר' יהושע שהם יורדים מהחמור, וכל ההרים היו מתלהטים באש, שהתלמידים של ר' יוחנן בן זכאי היו עוסקים בלמוד תורה כל ההרים היו מתלהטים באש שרבי זירא עסק בתורה כל ההרים התלהטו באש אם היינו עכשיו זוכים היינו רואים שכל ההרים כל העצים הכל פה בער באש, אם היינו עכשיו טפה זוכים, כל מי שזכה לבוא למעמד הזה הוא כבר יזכה

מילתא דבר יהותא

| בדיחות |

6: יהודי וערבי מגיעים לבאר משאלות. היהודי משליך מטבע ומבקש משאלה. גם הערבי רוצה - הוא מתקרב יותר מדי, ונופל פנימה. היהודי מניד ראשו בחוסר אמון: וואי זה באמת עובד...

7: אמריקאי, צרפתי, ישראלי, וערבי, עולים למגדל אייפל. האמריקאי קופץ וצועק: "למען ארצנו". הצרפתי קופץ וצועק: "למען ארצנו". הישראלי דוחף את הערבי וצועק: "למען ארצנו....."

8: איך יודעים מה יהיה המקצוע של הערבי הנולד? זורקים אותו על הקיר: נדבק - טייה. לא נדבק - רצף...

9: מבוק חדשות: "לפני כשעה אירעה תאונה קטלנית בדרך חברון. מונית ערבית נכנסה בעץ - עד כה ידוע על 43 הרוגים..."

10: רב אחד עצר נרקומן, ושאל איפה זה הדואר? הנרקומן הסביד לו והתכוון ללכת. הרב החליט להחזיר לו חסד, ואמר: "בני היקר, עזוב אותך מהסמים, בא ואקח אותך לעולם התורה. אני אראה לך את התענוג האמיתי בדת, שיקח אותך לשמים!" הנרקומן: אתה תקח אותי לשמים? אתה לא יודע איפה זה הדואר!...

1: תמונה רגילה - נראה הכי טוב שאפשר. תמונה ברב קו - נראה מחבל אחרי שלוש שנים בכלא שאטה...

2: אני: מפיל נייר על הרצפה. אבא: למה לא תהרוס את כל הבית וזהו...

3: מישהו, כל פעם שהיה בא להסתפר אצל הספר. היה שואל אותו הספר: מה שלום חמותך? ההוא חטף עצבים - מה אתה שואל אותי כל פעם על חמותי? אמר לו הספר: כל פעם שאני מזכיר לך אותה, נעמדים לך השערות - וזה מקל עלי לספר אותך...

4: שוטר: בוקר טוב אדוני, רשיונות בבקשה! נהג: אחי, זה כבר חצי שנה אצלכם - אל תגיד לי שאבדתם אותם...

5: מוחמד הולך לאוניברסיטה, ורואה שם להפתעתו את יאסר. טוב לראות אותך כאן. ממתי אתה באוניברסיטה? כבר הרבה זמן! ומתי אתה מסיים? עוד מעט. יש לי רק את המדרגות בקומה הראשונה - והביתה...

קדושת הצדיקים

| אין דין שהצדיק לא ממתיק |

אם באים לצדיק אז אדם לא צריך לעבור עשר מכות, כל השואה כל מה שהיה זה כל רגע, רק הצדיק יכול לפעול להמתיק את הדינים, היו נוסעים לאומן אפילו שלושה אדמור"ם היו ממתקים את הכל נסעו לקשינוב נסעו לפה לשם פתאום רוסיה התאחדה עם מלכת פולניה אז נסעו לעוד קברי צדיקים, אף אחד לא חשב לנסוע לאומן, היו ממתקים את הכל [אם] היו כמה אדמור"ם נוסעים לאומן ממתקים את הכל.

הצדיק יכול הכל להמתיק, אין דבר שהצדיק לא ממתיק מה זה הצדיק אין בכלל הבנה בזה, כל זה מסביר יד המלך מה זה משה אין הבנה מה זה משה אי אפשר להבין מה זה משה מה זה קריעת ים סוף אי אפשר להבין את זה בשום אופן בעולם אפילו אליהו הנביא לא יכול לדעת מה זה משה, משה יכול הכל להמתיק משה ברגע שכבר האמינו במשה מיד הייתה הגאולה,

הזהר אומר שהגאולה הייתה צריכה להיות מיד איך שירדו למצרים היו צריכים באותו יום לצאת, שירדו עם יעקב היו צריכים כבר לצאת ממש אבל הם אכלו מהמאכלים של המצרים בזה שאכלו מהמאכלים של המצרים אז [היו צריכים להישאר], אסור לאדם לאכול ממאכל של גוי ברגע שאדם אכל מאכל של מצרים אז הם של מצרים, ואז בחיים הם כבר לא יכלו לצאת עד שמשה בא "וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבְמֹשֶׁה עֲבֹדוּ" (שמות יד, לא) ואז הייתה הגאולה.

כל רגע צריכים לדעת שכל שנייה זה רק להאמין בצדיק האמת, כל שנייה, ואם לא - אנחנו צריכים עוד פעם לקבל מכת בכורות, עוד פעם לקבל את כל המכות.

היום יותר גרוע מעבודה זרה, המצב היום יותר גרוע מעבודה זרה, אבל על ידי הצדיק אפשר את הכל להמתיק, עכשיו אנחנו נבטל את כל הגזירות. (שעור מתשפ"ב)

הילדים גדלים

| ילדים צדיקים - רק אם מוח האב מלא בתורה |

הילדים באים מהמות, הילדים זה חלק מהמוח ורק אם המוח הוא מלא תורה [הילדים יהיו צדיקים], ולא סתם תורה הרבה אומר לחדד את המוח, הוא חייב למלא את המוח ושיהיה לו מוח מהיר וחריף הרבה אומר, מוח מהיר וחריף שהמוח יוכל להבין בכל מקום את הסוגיות הקשות ביותר והעמוקות ביותר. (שעור מתשפ"ב).

אדם צריך אשה כשרה ואחרי זה יש לידות וילדים ושהאשה תהיה בריאה וצריך להביא עשרה ילדים תלמידי חכמים לעולם ולא סתם נשמות שפתאום יתגלשו ויגזזו פאות אז לא הרווחנו כלום ולא זאת הייתה המטרה, אי אפשר להביא ילדים - רק עם המוח כי

קדושת הבית

| גם אישה יכולה להיות הצדיק |

"אשה... עֲטַרְת בַּעֲלָה" (משלי י"ב ד') כתוב בהיכל הברכה בכל היכל הברכה שלעתיד לבוא יראו שהנשים יותר מהגברים שהנשים יותר בתמימות יותר מתפללות כל יום גומרות ספר תהלים. האיש במקום זה הוא גומר שתי בקבוקי שמפניה שתי בקבוקי ויסקי ושתי בקבוקי וודקא. ובאותו זמן שהאשה גמרה את כל הספר תהלים, אז הוא כבר גמר שש בקבוקים. (שעור מתשפ"ב).

כי דבורה היתה הצדיק האמת היא היתה הצדיק. כי גם אישה יכולה להיות הצדיק, זה לא משנה איש ואשה. אליהו הנביא נשבע בפרק ט' שאין הבדל בין איש ואשה אין שום הבדל זה רק דמיונות אנשים אומרים האשה אולי היא סוג ב' אולי היא ככה זה רק זה הכל שטויות אשה היא סוג א' היא להפך

קדושת ההוראה

דבר ראשון ללמוד כלטאי |

אתה תלמד כל היום ועיפו אותך מכאן, אז את זה צריכים לדעת ולהראות את זה לכלם, מכתב קס"ו אם אתה תלמד כל היום סימן שאתה ברסלבר.

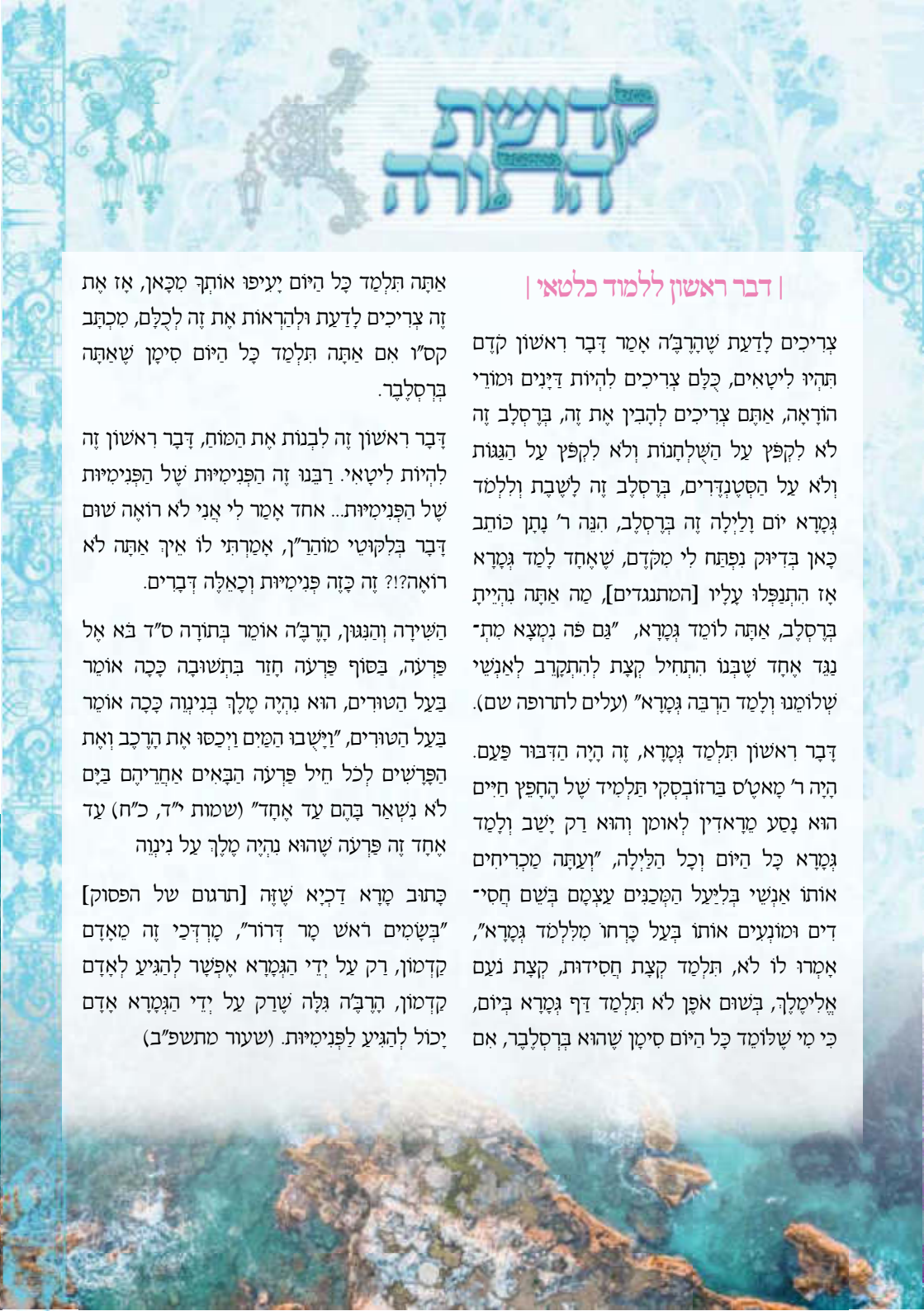
דבר ראשון זה לבנות את המוח, דבר ראשון זה להיות ליטאי. רבנו זה הפנימיות של הפנימיות של הפנימיות... אחד אמר לי אני לא רואה שום דבר בלקוטי מוהר"ן, אמרתי לו איך אתה לא רואה?! זה כזה פנימיות וכאלה דברים.

השירה והנגון, הרב"ה אומר בתורה ס"ד בא אל פרעה, בסוף פרעה חזר בתשובה ככה אומר בעל הטורים, הוא נהיה מלך בגינה ככה אומר בעל הטורים, "וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד" (שמות י"ד, כ"ח) עד אחד זה פרעה שהוא נהיה מלך על גינה

כתוב מרא זכאי שנה [תרגום של הפסוק] "בשמים ראש מר דרור", מרדכי זה מאדם קדמון, רק על ידי הגמרא אפשר להגיע לאדם קדמון, הרב"ה גלה שרק על ידי הגמרא אדם יכול להגיע לפנימיות. (שעור מתשפ"ב)

צריכים לדעת שהרב"ה אמר דבר ראשון קדם תהיו ליטאים, כלם צריכים להיות דינים ומודי הודאה, אתם צריכים להבין את זה, ברסלבר זה לא לקפץ על השלחנות ולא לקפץ על הגגות ולא על הסטנדרים, ברסלבר זה לשבת וללמוד גמרא יום ולילה זה ברסלבר, הגה ר' נתן כותב כאן בדיוק גפתח לי מקדם, שאחד למד גמרא אז התנפלו עליו [המתנגדים], מה אתה נהיית ברסלבר, אתה לומד גמרא, "גם פה נמצא מות" נגד אחד שבנו התחיל קצת להתקרב לאנשי שלומנו ולמד הרבה גמרא" (עלים לתרופה שם).

דבר ראשון תלמד גמרא, זה היה הדבור פעם. היה ר' מאטס ברזובסקי תלמיד של החפץ חיים הוא נסע מראדין לאומן והוא רק ישב ולמד גמרא כל היום וכל הלילה, ועתה מקריחים אותו אנשי בליעל המכנים עצמם בשם חסי"דים ומונעים אותו בעל כרחו מללמד גמרא, אמרו לו לא, תלמד קצת חסידות, קצת נעם אלימלך, בשום אופן לא תלמד דף גמרא ביום, כי מי שלומד כל היום סימן שהוא ברסלבר, אם

קדושת המידות

| לתת הכל לשני |

לך משהו, זה לב המדבר זה לא כאן ברחוב ז'בוטינסקי בבני ברק שם ולא בעקרון לא ברחוב התמר 30 זה בלב המדבר אז מה אתה נותן לו את כל האוכל, מה אכפת לך, לא אני לא מרשה לך, השתלט עליו, לא, אני אתן את כל האוכל שלי, אז מה אתה תאכל? ה' ישלח לי מהשמים ה' יפתח לי שערי שמים ישלח לי אוכל עכשיו מצאתי אדם גוסס אני נותן לו את כל האוכל שלי אפילו שמספיק חצי לתת לא חשוב, דבר ראשון זה לפרגן לשני לתת לו הכל זה נקרא שלי שלך, שולך שלך, הכל לתת לשני לא צריך להספיק לו, ה' ישלח לי חדש אם אתה נותן כל מה שיש לך ה' ישלח לך חדש. (שעור מתשפ"ב).

ר' חייא ור' יוסי הלכו במדבר פתאום ראו אחד נותן את האוכל שלו, [אמר לו חברו] מה אתה נותן את האוכל שלך, ר' עקיבא אומר שזה אסור מה אתה נותן את האוכל, מי הרשה לך איפה שמענו, קבלת רשות מהפרקליטות מהמשטרה ממי בקשת רשות אתה לא שואל רשות אתה עושה מה שבא לך אז פתאום אתה נותן לו אוכל אז הוא צועק עליו למה אתה נותן לו אוכל, הוא (האיש שנתן ענה לחבריו) אומר לא אכפת לי לא אכפת לי ממך אני נותן את כל האוכל שלי, הוא צעק עליו עוד יותר, את כל האוכל אתה נותן מה אתה לא משאיר

צדקה תציל ממות

לאנשי שלומינו היקרים:

כולנו זוכרים איך שבמשך כל השנים לא פגע כמעט המוות בקהילה הקדושה, ואילו בשנתיים האחרונות נפטרו למעלה מ-13 מהקהילה ז"ל.

התורה הקדושה כותבת: "וּצְדָקָה תִּצְלֵל מִמָּוֶת", וכפי שראינו ושמענו מאות ואלפי מקרים שבכל עת צרה וצוקה היו מביאים פדיון נפש למורינו הרב והיו נפדים וניצולים מהצרה ויוצאים ממוות לחיים, ועל כן בשנים האחרונות מאז שנאסר עלינו ליתן למורינו הרב פדיונות בעו"ה להציל נפשותינו לא נמתקו הגזרות הנוראות ונפטרו גדולים וצדיקים ועוללים שלא חטאו מהקהילה הק' [וכן אמר מורינו הרב].

מורינו הרב אמר מספר פעמים שצדקה להוצאות ספריו והפצתם נחשבת ממש כפדיון לתוך ידיו הקדושות.

על כן נתחזק להשתתף בהוצאת ספריו הקדושים והפצתם להגדיל ולפאר שם רבינו הקדוש בעולם ובזכות זה ננצל מכל רע.

בשנים האחרונות פתחנו ב**שביבי אור** כולל לכתיבת כל שיעורי מורינו הרב והדפסתם במחיר הקרן, למען לא יאבד שום דיבור קדוש, והכל בצורה מפוארת עם ביאורים ומראי מקומות ועוד הרבה מעלות חדשות, חלקים גדולים מהספרים הוגהו על ידי מורינו הרב בעצמו, בכולל עמלים על התמלול הכתיבה ההגהה העריכה הביאור והניקוד עשרות אברכים תלמידי חכמים, עד כה יצאו לאור 8 ספרים **שנמכרו במחיר הקרן**.

וכעת אנו עומדים לפני הדפסת 7 ספרים, חדשים של מורינו הרב, 3 של תשפ"ג ו-3 של שנת תשפ"ב הכוללים שיעורים תפילות מאמרים ומכתבים, ותשע"ו חלק שלישי. ועוד היד נטויה, וכעת בשלבי עריכה שונים ובכתיבה עוד מספר ספרים, כמובן שההיקף האדיר של הפעילות עולה עשרות אלפי שקלים בחודש, ואנו נמצאים בחובות גדולים.

יחד נוציא הספרים הקדושים לאור וננצל מכל פגע רע.

מורינו הרב הבטיח שמי שיתמוך ב'קרן שביבי אור' יזכה:

לראות את משיח בן דוד פנים אל פנים

להשתתפות בהדפסת והפצת הספרים הקדושים:

058-3289-318

תְּפִלָּה לְשׁוּבֵי אֶרֶץ

בס"ד

יארציט של חברדיטשובער

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּל יְכוּל, זַפְנֵי לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים שֶׁל
הָרֵב, וְאֶת הָעֲלוֹנִים שֶׁל הָרֵב, בְּכֹל יִשְׂרָאֵל וּבְכֹל הָעוֹלָם
כוֹלוֹ.

וּבְזִכּוֹת זֶה, "וְכֹל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל
רָשָׁעֵי אֶרֶץ". וְגַם רָשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם רָשָׁעֵי אוֹמוֹת הָעוֹלָם
כוֹלֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּזִכּוֹת סְפָרִים אֱלֹהֵי וְעֲלוֹנִים אֱלֹהֵי.

וּנְזַכָּה לְשַׁפֵּעַ בְּרַכָּה לְכֹל הַהַדְפָּסוֹת וְהַהַפְצוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב:
"שְׂבַחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת ה' הַלְלֵי אֱלֹקֶיךָ צִיּוֹן כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי
שַׁעְרֶיךָ בְּרַךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חֲטָיִם
יִשְׂבִיעֶךָ".

בְּבִרְכַת הַתּוֹרָה
וּבְאַהֲבַת רַבָּה
אֱלִיעֶזֶר בְּרִלְנֵד